

לכל המצוות
דקדק הכי
כי

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

עין משפט
גר מצויה

רבי פקיבא פייט פיק. דקדמי הכר מבי כ"ג חומרים ט' ולא
משליג בין קר לרחב: דרב סלוי. מבוי פחות מארבעה טפחים חד
מייביה חית ליה דבארבעה ומארבעה ולמעלה פליגי אבל פחות
מארבעה אין לרבי כלום: ולא פסיפי. ה מייביה חית ליה דרב
אחלי וחי מייביה לית ליה לרבך אחלי תורה אור

והיט דלמך לפיל דרב אחלי גופיה
אחלי היא: לא רבי שפועל אפר
דבר וס. מחוקק לוי ט שהוא חס
ומשול לא אמר דבר זה: לא אפרס
רבי פקיבא. להא "לככה בחיתו
תלמיד" אלא לחדר את התלמידים
שיצאו לבס לטורה ויחזרו פלפול
מלבס לפיק שיצבו בפניהם: גרין
פסיפר. גרין דברי חורו תלמיד:
קנקנתום. חרומיץ: פסיפר פלי.

ולקמן מפרס: פסיפר פלי פסי.
וה' אלהים יחיה את חסר הא"ף הרי
אזה מרבי "וידבר ה' את שופר
אזה אזה ומכובד וידברו" נמנחה
מתריב: דבר פסי יפ לי. לקמן

מפרס מתי קמהדר ליה: כספ פיסול
לפסוק. וקנקנתום רישונו ניכר מחד:
פלי קפסר ליפ. רבי ישמעאל: ופלי
קפ פסדר ליפ. רבי מאיר חזיר ליה
על חסר ויטר ומהדר ליה קנקנתום
יפ לי: קסיף פסיפס פסיפס. דקאמר
לפיל קמיה רבי ישמעאל סימח חזילה
והא חיי אפסא: רבי עקיבא היה
תריף כוונת ולא מלי ר' מאיר לתיקם
אליביה: ונפר פפס. תשימות דרבי
מריטיו: וסדר פסל לפסי דרבי
פקיבא. שהיה תריף לפלפל ולדקק
במה שלמד להביב תאטות ומשניות
ז על זו ולתקן: פון פפסרס פופס.
אפילו כספר תורה דקסבר אס כז
לחוקק לה מן התורה מוחק: פפספס.

מגילה על כל סוסה וסוסה: פון
פנינפס כפירס פו. וסוסה כנכונה
מגילה וחמרה סמלה לוי וספורה
אין מגילה כפירה לפסטה ארת
לחמה כתיבה לשמה בעיני והיה
נמי דרין שחקן לה מן התורה:
ונמלך

ר"ע אמר על זה ועל זה נחלקו כו': ר"ע
היינו תנא קמא? איכא בנייהו דרב אחלי
ואתמלא רב יהואל ולא מסיימי תניא אמר

ר"ע לא אמר ר' ישמעאל דבר זה אלא אותו
תלמיד אמר דבר זה והלכה כאותו תלמיד
הא גופה קשיא אמרת "לא איד ישמעאל דבר
זה" אלמא לית הלכתא כוותיה, והדר אמרת
"הלכה כאותו תלמיד" אמר רב יהודה אמר
שמואל: לא אמרה ר' עקיבא אלא לתלמידיה
התלמידים, ור"ב בר יצחק אמר נראין אתמר
א"י יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא
משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני
ר"ע אינו אלא ר"מ ששימש את ר' ישמעאל

ואת ר"ע דתניא אמר ר"מ כשהייתי אצל
ר' ישמעאל הייתי מפיל קנקנתום לתוך הדיו
ולא אמר לי דבר בשבאני אצל רבי עקיבא
עליו אני והאמר רב יהודה אמר
שמואל משום ר' מאיר כשהייתי לומד אצל
ר' עקיבא הייתי מפיל קנקנתום לתוך הדיו
ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל ר' ישמעאל
אמר לי בני מה מלאכתך? אמרתי לו לבלד
אני, אמר לי בני הי ודור במלאכתך
שמלאכתך מלאכת שמים היא שמא אתה
מדרב את ארת או מיתר אות ארת נמצאת
מדיב את לא העולם כולו, אמרתי לו: דבר
אוד יש לי ונקנתום שמו שאני מפיל לתוך
הדיו: אמר ר' זכאי מפילין קנקנתום לתוך הדיו

והלא אמרה תורה *וכתב *ומחה כתב
שכול למחוק? מא קאלי ומאי קא מהדר ליה
דבי קאלי לא מביעיא בתפוחות וביחידות
[לא מעינא] דבקי אנא *אלא אפילו מיהוש
לזבוב נמי דילמא אתי ותיב אתניה דלית
ומחק ליה ומשוי ליה ר"ש דבר אוד יש לי
ונקנתום שמו שאני מפיל לתוך הדיו: קשיא

שימש אשמוש קשיא אסיה אאסיה בשלמא שימש אשמוש לא קשיא
מעיקרא אהא לקמיה דר"ע ומלא מצי למיקם אליביה אהא לקמיה דרבי
ישמעאל ונמר גמרא והדר אהא לקמיה דר"ע וסבר סברא אלא אסיה אאסיה
קשיא קשיא תניא רבי יהודה אמר ר"מ היה אומר לכל מפילין קנקנתום
לתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ורבי יעקב אמר משמו חוץ מפרשת סוטה
שבמקדש מאי בנייהו? אמר רב ירמיה למחוק דה מן התורה איכא בנייהו?
ודני תנאי כי דני תנאי ר"א אן פגילתה כשירה להשתת בה סוטה
וארת ר' אוד בר יאשיה אמר מגילתה כשירה להשתת בה סוטה ארת
אמר רב פפא דילמא לא היא: עד כאן לא קאמר ת"ק דתם אלא כיון
דאינתיק לשום דהל תו לא הדרא מינתקא לשום לאה *אבל גבי תורה
דסתמא מיכתבא דבי נמי דמחקין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא
לא היא עד כאן לא קאמר רבי אוד בר יאשיה תם אלא דאיכתוב מידה
לשום סוטה בעולם אבל גבי חורד דלהלמד כתיבא דבי נמי דלא מחקין?
ולית ליה לרבי אוד בר יאשיה הא דתנן *כתב [גמ] לגרש את אשתו
ונמלך

על זה ועל זה נחלקו. לא שייך לומר הא סמיה דכ"ג אהא
לאשמעינן דכין דלמך ח"ק לא נחלקו בדין הא שיש לו להביב
ולמך נחלקו: ור"א מסיימי. לא שייך כאן *תנא כתיבא לפשוני
קאדי כיון דלכא תנא דאפסיקא: ר"ח דת"ק ט את התלמידים. אין
לפרש כמו בשאר דוכתי לידע אס
ידעו להביב על דבריו והלמך שאלמך
שלא אמר ר' ישמעאל דבר זה משום
הי וידעיס שלא אמר *כי אס לשכחו:
קנקנתום. פירש הקונטרס
חרומיץ והרשב"ם
פירש דקנקנתום היא קרקע ירוקה
שקראן חותה ויחזיקו וק כערוך
ור"ס נמי פוסק ק כתיקון ספר
תורה דשירא למה חרומיץ לפוך
דדיו לספר תורה לכתי עלמא דלוי
היט קנקנתום חותה דנמסכה נרס
(ד' י"ג) אן שחד כהרת ונרס
*הסס מרחא דלשכתי ונכ"ב דגיסין
(ד' י"ג) קאמר דקנקנתום הוא חרמא
דלשכתי אס ק משמע שהוא שחור
ואלו ויחזיקו ירוקה היא חותמה
לחם לתוך הדיו לא היא משכחת
אן מיתר חות אהא. כמו כרמית
ברא ברזא ורביט מאיר קבל
מריטיו כמו הוא על אה (יחזקאל ז)
שהפיל יוד על הארץ:

חוקן מפרשה סוטה. ור' ישמעאל
שהיה לומר בכל התורה סוטה
שמה היה דורס גורה קזה מסוטה
לו כתיבה כתיבה לו ג"ס ארת או
נמי מדדנק: אבר תורה דסתמא
כתיבא ח"ק דמחקין. משמע אפי'
דסוטה בני כתיבה לשמה מחקין
לה מן התורה וחימה דלפנין גס
פסקין פרק טז דגיסין (סס:) גבי
האז דשקל ספר תורה ויהייה
לדביהו דלמך רב יוסף למאי חיתם
לה אז משום כתיבת דלית בה בעיני
וכתב לה לשמה ולכא ו"ל דרב יוסף
לית ליה ככרז דרב פפא דהאז ח'י
נמי סבר לה כמחא דלמך אין מחקין
לה מן התורה וחי' והיט מכשר האז
רב פפא כספר תורה אפילו למחא
דכתי לשמה והא חקן בריס כל הגס
(סס' ד' מ' -) שמת קול סופרים מקרין
אז פלוגי מרגס פלוגית פסול לגרס
ט ומחקי לה גמ' כסופרים העשויין
להלמד וספר תורה נמי חשיב לה
האז כעשויין להלמד ומשמע דלכולה
תנאי חית לה מתני' דהסס מדפריך
ולית ליה ל' אהא בר יאשיה הא דתנן
וכ' ו"ל דלהלמד דהסס לא נכתב
כלל להכשר הגס אבל ספר תורה כותב
בסתמא לדעת ק שסם ילטרס ותקין
מזנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ולגבי
גס אפילו בעיני והפסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתיב האופר לשמה
כלל לויי הבעל פסול לגרש ט דהא

היט קנקנתום חותה דנמסכה נרס
(ד' י"ג) אן שחד כהרת ונרס
*הסס מרחא דלשכתי ונכ"ב דגיסין
(ד' י"ג) קאמר דקנקנתום הוא חרמא
דלשכתי אס ק משמע שהוא שחור
ואלו ויחזיקו ירוקה היא חותמה
לחם לתוך הדיו לא היא משכחת
אן מיתר חות אהא. כמו כרמית
ברא ברזא ורביט מאיר קבל
מריטיו כמו הוא על אה (יחזקאל ז)
שהפיל יוד על הארץ:

חוקן מפרשה סוטה. ור' ישמעאל
שהיה לומר בכל התורה סוטה
שמה היה דורס גורה קזה מסוטה
לו כתיבה כתיבה לו ג"ס ארת או
נמי מדדנק: אבר תורה דסתמא
כתיבא ח"ק דמחקין. משמע אפי'
דסוטה בני כתיבה לשמה מחקין
לה מן התורה וחימה דלפנין גס
פסקין פרק טז דגיסין (סס:) גבי
האז דשקל ספר תורה ויהייה
לדביהו דלמך רב יוסף למאי חיתם
לה אז משום כתיבת דלית בה בעיני
וכתב לה לשמה ולכא ו"ל דרב יוסף
לית ליה ככרז דרב פפא דהאז ח'י
נמי סבר לה כמחא דלמך אין מחקין
לה מן התורה וחי' והיט מכשר האז
רב פפא כספר תורה אפילו למחא
דכתי לשמה והא חקן בריס כל הגס
(סס' ד' מ' -) שמת קול סופרים מקרין
אז פלוגי מרגס פלוגית פסול לגרס
ט ומחקי לה גמ' כסופרים העשויין
להלמד וספר תורה נמי חשיב לה
האז כעשויין להלמד ומשמע דלכולה
תנאי חית לה מתני' דהסס מדפריך
ולית ליה ל' אהא בר יאשיה הא דתנן
וכ' ו"ל דלהלמד דהסס לא נכתב
כלל להכשר הגס אבל ספר תורה כותב
בסתמא לדעת ק שסם ילטרס ותקין
מזנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ולגבי
גס אפילו בעיני והפסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתיב האופר לשמה
כלל לויי הבעל פסול לגרש ט דהא

חוקן מפרשה סוטה. ור' ישמעאל
שהיה לומר בכל התורה סוטה
שמה היה דורס גורה קזה מסוטה
לו כתיבה כתיבה לו ג"ס ארת או
נמי מדדנק: אבר תורה דסתמא
כתיבא ח"ק דמחקין. משמע אפי'
דסוטה בני כתיבה לשמה מחקין
לה מן התורה וחימה דלפנין גס
פסקין פרק טז דגיסין (סס:) גבי
האז דשקל ספר תורה ויהייה
לדביהו דלמך רב יוסף למאי חיתם
לה אז משום כתיבת דלית בה בעיני
וכתב לה לשמה ולכא ו"ל דרב יוסף
לית ליה ככרז דרב פפא דהאז ח'י
נמי סבר לה כמחא דלמך אין מחקין
לה מן התורה וחי' והיט מכשר האז
רב פפא כספר תורה אפילו למחא
דכתי לשמה והא חקן בריס כל הגס
(סס' ד' מ' -) שמת קול סופרים מקרין
אז פלוגי מרגס פלוגית פסול לגרס
ט ומחקי לה גמ' כסופרים העשויין
להלמד וספר תורה נמי חשיב לה
האז כעשויין להלמד ומשמע דלכולה
תנאי חית לה מתני' דהסס מדפריך
ולית ליה ל' אהא בר יאשיה הא דתנן
וכ' ו"ל דלהלמד דהסס לא נכתב
כלל להכשר הגס אבל ספר תורה כותב
בסתמא לדעת ק שסם ילטרס ותקין
מזנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ולגבי
גס אפילו בעיני והפסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתיב האופר לשמה
כלל לויי הבעל פסול לגרש ט דהא

חוקן מפרשה סוטה. ור' ישמעאל
שהיה לומר בכל התורה סוטה
שמה היה דורס גורה קזה מסוטה
לו כתיבה כתיבה לו ג"ס ארת או
נמי מדדנק: אבר תורה דסתמא
כתיבא ח"ק דמחקין. משמע אפי'
דסוטה בני כתיבה לשמה מחקין
לה מן התורה וחימה דלפנין גס
פסקין פרק טז דגיסין (סס:) גבי
האז דשקל ספר תורה ויהייה
לדביהו דלמך רב יוסף למאי חיתם
לה אז משום כתיבת דלית בה בעיני
וכתב לה לשמה ולכא ו"ל דרב יוסף
לית ליה ככרז דרב פפא דהאז ח'י
נמי סבר לה כמחא דלמך אין מחקין
לה מן התורה וחי' והיט מכשר האז
רב פפא כספר תורה אפילו למחא
דכתי לשמה והא חקן בריס כל הגס
(סס' ד' מ' -) שמת קול סופרים מקרין
אז פלוגי מרגס פלוגית פסול לגרס
ט ומחקי לה גמ' כסופרים העשויין
להלמד וספר תורה נמי חשיב לה
האז כעשויין להלמד ומשמע דלכולה
תנאי חית לה מתני' דהסס מדפריך
ולית ליה ל' אהא בר יאשיה הא דתנן
וכ' ו"ל דלהלמד דהסס לא נכתב
כלל להכשר הגס אבל ספר תורה כותב
בסתמא לדעת ק שסם ילטרס ותקין
מזנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ולגבי
גס אפילו בעיני והפסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתיב האופר לשמה
כלל לויי הבעל פסול לגרש ט דהא

חוקן מפרשה סוטה. ור' ישמעאל
שהיה לומר בכל התורה סוטה
שמה היה דורס גורה קזה מסוטה
לו כתיבה כתיבה לו ג"ס ארת או
נמי מדדנק: אבר תורה דסתמא
כתיבא ח"ק דמחקין. משמע אפי'
דסוטה בני כתיבה לשמה מחקין
לה מן התורה וחימה דלפנין גס
פסקין פרק טז דגיסין (סס:) גבי
האז דשקל ספר תורה ויהייה
לדביהו דלמך רב יוסף למאי חיתם
לה אז משום כתיבת דלית בה בעיני
וכתב לה לשמה ולכא ו"ל דרב יוסף
לית ליה ככרז דרב פפא דהאז ח'י
נמי סבר לה כמחא דלמך אין מחקין
לה מן התורה וחי' והיט מכשר האז
רב פפא כספר תורה אפילו למחא
דכתי לשמה והא חקן בריס כל הגס
(סס' ד' מ' -) שמת קול סופרים מקרין
אז פלוגי מרגס פלוגית פסול לגרס
ט ומחקי לה גמ' כסופרים העשויין
להלמד וספר תורה נמי חשיב לה
האז כעשויין להלמד ומשמע דלכולה
תנאי חית לה מתני' דהסס מדפריך
ולית ליה ל' אהא בר יאשיה הא דתנן
וכ' ו"ל דלהלמד דהסס לא נכתב
כלל להכשר הגס אבל ספר תורה כותב
בסתמא לדעת ק שסם ילטרס ותקין
מזנה פרשת סוטה ומיהו קשיא ולגבי
גס אפילו בעיני והפסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתיב האופר לשמה
כלל לויי הבעל פסול לגרש ט דהא

[כד"ף כ"ב ג'ג]
עב א ב מ"י פ"א מכל'
פסילין סלכס ד
וס"ג תלכות פוסק סלכס
ח וס"ד סס סלכס פ
סמט פסין דו סס סלכס פ
ר"ד פ"י רע"א ספ"י ו:
אלא לנכח אלא כמו
ספירס הקונטרס כתיב
פ"א רע"ל ורע"ס סס
בין סלכס לגרין כיון
דלנכח אמר קן אס
למך סלכס סס מלכס
שנח יודי [פ"י]:

ע"ג מ"י פ"ג תלכות
סוסה סלכס ח וס"ד
סלכס ד וסלכס יא סמט
סע:

[וקן כחט סוס' גניסין]
י"ט. ואלפס דגנרססס
היפ כחט אכל גנרס
סע לא נמחא]

ע"ד מ"י פ"ג תלכות
גניסין סלכס ג'
סמט סס וספין כ טשי"ג
א"ש"פ ס"י קל"א ספ"ג ג'
נשאל:
1. אצל מ'
למד
2. היה סופר
והשומע
בסוקותום
מג"ג

רבינו הגנאל
עקיבא ורבי א"ר
עקיבא על זה ועל זה
נחלקו. ר"ב בין על הסוטה
שיש בארס מ"י אסיה
ולסלה ובין על פני
שחור פחות מ"י אסיה
נחלקו כ"ג ו"ב".
ואסרין ח"ק סתם קאמר
על כל פניו.
עקיבא סתם אמר על
כל פניו מה בנייהו
וטרקין דרב אחלי
נחלקו בנייהו דאמר
למך עד ד' כלסר אס
הוא סבי שרובת פתח
מ"י פפסרס פופס
אז ע"ד לא לוי ולא
קרה. ולא מסיימי.
אריב"ל כל מקום שאתה
מוצא משום ר' ישמעאל
אמר תלמידיהו דרבי
אמר ר' יהודה אמר
שמואל: לא אמרה ר' עקיבא
אלא לתלמידיהו דרבי
התלמידים, ור"ב בר יצחק
אמר נראין אתמר א"י
יהושע בן לוי כל מקום
שאתה מוצא משום רבי
ישמעאל אמר תלמיד אחד
לפני ר"ע אינו אלא ר"מ
ששימש את ר' ישמעאל
ואת ר"ע דתניא אמר ר"מ
כשהייתי אצל ר' ישמעאל
הייתי מפיל קנקנתום לתוך
הדיו ולא אמר לי דבר
וכשבאתי אצל ר' ישמעאל
אמר לי בני מה מלאכתך?
אמרתי לו לבלד אני,
אמר לי בני הי ודור במלאכתך
שמלאכתך מלאכת שמים
היא שמא אתה מדרב את
ארת או מיתר אות ארת
נמצאת מדיב את לא
העולם כולו, אמרתי לו:
דבר אוד יש לי ונקנתום
שמו שאני מפיל לתוך הדיו:
אמר ר' זכאי מפילין
קנקנתום לתוך הדיו והלא
אמרה תורה *וכתב *ומחה
כתב שכול למחוק? מא קאלי
ומאי קא מהדר ליה דבי
קאלי לא מביעיא בתפוחות
וביחידות [לא מעינא] דבקי
אנא *אלא אפילו מיהוש
לזבוב נמי דילמא אתי ותיב
אתניה דלית ומחק ליה
ומשוי ליה ר"ש דבר אוד יש
לי ונקנתום שמו שאני מפיל
לתוך הדיו: קשיא שימש
אשמוש קשיא אסיה אאסיה
בשלמא שימש אשמוש לא
קשיא מעיקרא אהא לקמיה
דר"ע ומלא מצי למיקם
אליביה אהא לקמיה דרבי
ישמעאל ונמר גמרא והדר
אהא לקמיה דר"ע וסבר
סברא אלא אסיה אאסיה
קשיא קשיא תניא רבי
יהודה אמר ר"מ היה
אומר לכל מפילין קנקנתום
לתוך הדיו חוץ מפרשת
סוטה ורבי יעקב אמר
משמו חוץ מפרשת סוטה
שבמקדש מאי בנייהו?
אמר רב ירמיה למחוק
דה מן התורה איכא
בנייהו? ודני תנאי כי
דני תנאי ר"א אן פגילתה
כשירה להשתת בה סוטה
וארת ר' אוד בר יאשיה
אמר מגילתה כשירה להשתת
בה סוטה ארת אמר רב
פפא דילמא לא היא: עד
כאן לא קאמר ת"ק דתם
אלא כיון דאינתיק לשום
דהל תו לא הדרא מינתקא
לשום לאה *אבל גבי
תורה דסתמא מיכתבא
דבי נמי דמחקין אמר רב
נחמן בר יצחק דילמא לא
היא עד כאן לא קאמר
רבי אוד בר יאשיה תם
אלא דאיכתוב מידה לשום
סוטה בעולם אבל גבי
חורד דלהלמד כתיבא דבי
נמי דלא מחקין? ולית
ליה לרבי אוד בר יאשיה
הא דתנן *כתב [גמ] לגרש
את אשתו ונמלך

נשאל:
1. אצל מ'
למד
2. היה סופר
והשומע
בסוקותום
מג"ג

[לעיל י"ג]

[כנסת ג'
דע"ג]

סוסה כ פ"ג

[סוסה י"ג]

א' סוסה י"ג
א' סוסה י"ג
ג' סוסה י"ג

ומכריס חומר
שחזיני ברחמי
חמס לכי
קאל קנקנתום
יפ לי וליכא
למחא נוסחי
[פ"י]

* פ"ג י"ג
ג' י"ג
ל' י"ג
כ"ג י"ג

ור"ן נחלק בין
וכח נוסח
דכתיבה כתיב
שלימות אכל
בכתיבה לא
כתיב שלימות
משום דסתמא
אזיירי קח
שכל אדם יכול
לגרס אף ללא
וח"י י"י
קנסות [פ"י]

נשאל:
1. אצל מ'
למד
2. היה סופר
והשומע
בסוקותום
מג"ג

רבינו הגנאל
עקיבא ורבי א"ר
עקיבא על זה ועל זה
נחלקו. ר"ב בין על הסוטה
שיש בארס מ"י אסיה
ולסלה ובין על פני
שחור פחות מ"י אסיה
נחלקו כ"ג ו"ב".
ואסרין ח"ק סתם קאמר
על כל פניו.
עקיבא סתם אמר על
כל פניו מה בנייהו
וטרקין דרב אחלי
נחלקו בנייהו דאמר
למך עד ד' כלסר אס
הוא סבי שרובת פתח
מ"י פפסרס פופס
אז ע"ד לא לוי ולא
קרה. ולא מסיימי.
אריב"ל כל מקום שאתה
מוצא משום ר' ישמעאל
אמר תלמידיהו דרבי
אמר ר' יהודה אמר
שמואל: לא אמרה ר' עקיבא
אלא לתלמידיהו דרבי
התלמידים, ור"ב בר יצחק
אמר נראין אתמר א"י
יהושע בן לוי כל מקום
שאתה מוצא משום רבי
ישמעאל אמר תלמיד אחד
לפני ר"ע אינו אלא ר"מ
ששימש את ר' ישמעאל
ואת ר"ע דתניא אמר ר"מ
כשהייתי אצל ר' ישמעאל
הייתי מפיל קנקנתום לתוך
הדיו ולא אמר לי דבר
וכשבאתי אצל ר' ישמעאל
אמר לי בני מה מלאכתך?
אמרתי לו לבלד אני,
אמר לי בני הי ודור במלאכתך
שמלאכתך מלאכת שמים
היא שמא אתה מדרב את
ארת או מיתר אות ארת
נמצאת מדיב את לא
העולם כולו, אמרתי לו:
דבר אוד יש לי ונקנתום
שמו שאני מפיל לתוך הדיו:
אמר ר' זכאי מפילין
קנקנתום לתוך הדיו והלא
אמרה תורה *וכתב *ומחה
כתב שכול למחוק? מא קאלי
ומאי קא מהדר ליה דבי
קאלי לא מביעיא בתפוחות
וביחידות [לא מעינא] דבקי
אנא *אלא אפילו מיהוש
לזבוב נמי דילמא אתי ותיב
אתניה דלית ומחק ליה
ומשוי ליה ר"ש דבר אוד יש
לי ונקנתום שמו שאני מפיל
לתוך הדיו: קשיא שימש
אשמוש קשיא אסיה אאסיה
בשלמא שימש אשמוש לא
קשיא מעיקרא אהא לקמיה
דר"ע ומלא מצי למיקם
אליביה אהא לקמיה דרבי
ישמעאל ונמר גמרא והדר
אהא לקמיה דר"ע וסבר
סברא אלא אסיה אאסיה
קשיא קשיא תניא רבי
יהודה אמר ר"מ היה
אומר לכל מפילין קנקנתום
לתוך הדיו חוץ מפרשת
סוטה ורבי יעקב אמר
משמו חוץ מפרשת סוטה
שבמקדש מאי בנייהו?
אמר רב ירמיה למחוק
דה מן התורה איכא
בנייהו? ודני תנאי כי
דני תנאי ר"א אן פגילתה
כשירה להשתת בה סוטה
וארת ר' אוד בר יאשיה
אמר מגילתה כשירה להשתת
בה סוטה ארת אמר רב
פפא דילמא לא היא: עד
כאן לא קאמר ת"ק דתם
אלא כיון דאינתיק לשום
דהל תו לא הדרא מינתקא
לשום לאה *אבל גבי
תורה דסתמא מיכתבא
דבי נמי דמחקין אמר רב
נחמן בר יצחק דילמא לא
היא עד כאן לא קאמר
רבי אוד בר יאשיה תם
אלא דאיכתוב מידה לשום
סוטה בעולם אבל גבי
חורד דלהלמד כתיבא דבי
נמי דלא מחקין? ולית
ליה לרבי אוד בר יאשיה
הא דתנן *כתב [גמ] לגרש
את אשתו ונמלך

נשאל:
1. אצל מ'
למד
2. היה סופר
והשומע
בסוקותום
מג"ג

נשאל:
1. אצל מ'
למד
2. היה סופר
והשומע
בסוקותום
מג"ג

